

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det statueres, at Den Italienske Republik ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til EØF-Traktatens artikler 95 og 96, idet den dels for øl indført fra andre medlemsstater opkræver en importafgift, der er højere end afgiften på indenlandsk fremstillet øl, dels tilbagebetaler italienske øleksportører et beløb, der er højere end den afgift, de har betalt ved ølfremstillingen.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

De gældende italienske bestemmelser er opbygget på en sådan måde, at forskellen med hensyn til det afgiftspligtige produkt (for indenlandsk fremstillet øl urt, men for indført øl færdigvaren) — en forskel, som ikke i sig selv indebærer en afgiftsmæssig forskelsbehandling — i praksis medfører en højere afgiftsbyrde for indført øl, såfremt og i det omfang det faktiske svind af urt er mindre end de 10 %, indenlandske producenter i henhold til *ministerielt dekret af 10. august 1972* må trække fra, inden afgiften beregnes. Ifølge den italienske regering er procentsatsen fastsat på grundlag af undersøgelser i bryggerier i perioden 1966-1970. Ifølge Kommissionen fremgår det af erklæringer, afgivet af højt kvalificerede, uvildige sagkyndige, at selv hvis man lader den italienske regering anvende den højst mulige procentsats, der videnskabeligt er belæg for i hver enkelt af de faktorer, den har fremført i svaret på den begrundede udtalelse, og som ikke allerede er taget i betragtning i de sagkyndige erklæringer, vil man højst nå op på en sats, der ligger mellem 5 og 6 %.

Sag anlagt den 8. august 1990 af Peter Dethlefs mod Rådet og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-241/90)

(90/C 222/18)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 8. august 1990 anlagt sag mod Rådet og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af landmand Peter Dethlefs, D-2247 Groven, ved advokaterne Bernd Meistererst, Mechtild Düsing og Dietrich Manstetten, Geist-

straße 2, D-4400 Münster, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Lambert, Dupong og Konsbrück, 14a, rue des Bains, L-1212 Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- De sagsøgte tilpligtes i henhold til EØF-Traktatens artikel 215, stk. 2, in solidum at betale sagsøgeren erstatning på 332 163 DM med rente 7 % fra sagens anlæg.
- De sagsøgte tilpligtes in solidum at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter er de samme som i sag C-37/90⁽¹⁾. Sagsøgeren har fremsat krav om erstatning på 0,35 DM/kg for bortfaldne mælkeleverancer i perioden 1. november 1984 — 20. februar 1989 samt om dækning for rentetab, hvorved der ikke tages hensyn til den i forordning (EØF) nr. 764/89⁽²⁾ fastsatte begrænsning på 60 %.

⁽¹⁾ EFT nr. C 71 af 21. 3. 1990, s. 9.

⁽²⁾ EFT nr. L 84 af 29. 3. 1989, s. 2.

Sag anlagt den 10. august 1990 af Bruno Hess mod Rådet og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-244/90)

(90/C 222/19)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 10. august 1990 anlagt sag mod Rådet og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af landmand Bruno Hess, D-2984 Hagermarsch, ved advokaterne Bernd Meistererst, Mechtild Düsing og Dietrich Manstetten, Geiststraße 2, D-4400 Münster, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Lambert, Dupong og Konsbrück, 14a, rue des Bains, L-1212 Luxembourg.